

- Í juni 2013 høvdu vit eina avtalu, ið var klár at skriva undir. Fráboðað var, at tað skuldi skrivast undir hósdeginn 27. juni 2013, men vikuskiftið frammanundan kom eldur í politisku skipanina. Skipað bleiv fyri mótmælisfundum og eftir nógv rok endaði tað við, at lögmaður avgjórði, at alt málið skuldi aftur fyri lögtingið. Øll vita hvat síðan hendi, sigur Kári P. Højgaard og leggur afturat.

- 5. september mátti eg fara frá sum landsstýrismaður. Ikki tí eg hevði gjørt nakað ólógligt, tað bleiv eisini staðfest í eftirfylgjandi kanning, men vegna tað politiska rumbli, ið samgongan ikki megnaði at bera. So fyri frið skyld bleiv eg koyrdur frá.

Hóast Kaj Leo Holm Johanne- sen, ið tá var lögmaður, loysti Kára P. Højgaard úr starvinum og steðgaði privatu verkætlanini, so ber Kári einki agg móti honum í dag.

- Sjálvandi var eg ikki samdur í at koyra meg til hús, men eg veit at trýstið á lögmanni var stórt. Bæði frá hansara egna flokki, frá samgongufeløgum og frá restini av politisku skipanini. So eg má siga sum er, eg beri ikki agg móti

- Eg kann bara ásanna, at tað var dømt at miseydnast áðrenn, tí eg haldi ikki politiska skipanin ynskti at gjøgnumføra nakað sum helst. Vit vóru á einari misjónsferð kring Føroyar at greiða frá, men hon eydnaðist ikki serliga væl. Tí um man ikki sjálvur trýr upp á eitt mál, so er ringt at sannføra onnur um tað

løgmanni fyri hetta, tí hann tók tí avgerð, ið hann metti var neyðug, og trýstið var so stórt, at hann kundi ikki gjørt nakað øðrvísi, sigur Kári P. Højgaard.

Slóðaði veg

Kári P. Højgaard kann tó í dag fegnast um, at hóast tað ikki er privat verkætlan, so er Eysturoyartunnin nú um at vera veruleiki.

- Verkætlanin bleiv steðgað, tí móttstøðan bleiv so stór móti, at CIP skuldi skúma fløtan av einari iløgu í Føroyum. Øll vóru samd um, at hetta var ein ov

góður handil at lata privatum. Tað skapti eina øsing og eini 27 fakfeløg mótmæltu, so tað mátti steðga. Men tað lat samstundis upp fyri móguleikanum, at um avtalan var so góð, so kundi hon gerast almenn, vísir hann á.

Jørgen Niclasen, formaður Fólkaflaksins og táverandi figgjarmálaráðharri, fekk Eysturoyartunnin undir sítt málsoki og kundi seinni leggja eitt uppskot fyri tingið, um at gera bæði Eysturoyar- og Sandoyartunnin í einum. Tað bleiv samtykt við greiðum meiriluta á tingi og er Kári P. Højgaard

- Eg haldi atkvøðutalið hjá Sámal Petur í Grund í 1998 var tað hægsta, ið nakar tingmaður nakrantíð hevur fingið í Eysturoynni. So tað var óhugsandi, at eg skuldi bliva nummar eitt á listanum. Tað er ikki til at skilja, hvussu skjótt slíkt kann broytast í politikki. Eg eri enn bilsin av, at tað skuldi broytast so skjótt.

sannførdur um, at tað var hann, ið slóðaði veg fyri verkætlanini, ið skjótt er liðug.

- Um tað ikki hendi júst soleiðis sum tað gjórði, so høvdu vit ikki upplivað, at Eysturoyartunnin verður skotin ígjøgnum í mai, og at man heldur fram við Sandoyartunlinum. Tað er størsta upplivingin í mínum langa politiska lívi, at ein verkætlan, man sjálvur er pápi til, verður veruleiki næsta ár, sigur hann.

Miseydnaða fólkaatkvøðan

Hóast tíðin hjá Kára P. Højgaard í sessinum í Innlendismálaráðnum ikki var serliga drúgv, so var Eysturoyartunnin ikki einasta stórmál á skránni hesa tíðina. Sum landsstýrismaður í innlendismálum var tað eisini ábyrgdina hjá honum at skipa fyri fólkaatkvøðuna um kommunusamanlegging.

Talan gjørdist meira ella minni um eina eyðmýking av landsstýrinum, ið tyktist at ynskja at fleiri kommunur skuldu leggja sjálvbodnar saman. Einans 32,7 prosent av veljarunum fóru á val og lítil og ongin undirtøka var fyri kommunusamanlegging.

Kári P. Højgaard vil tó vera við, at tað vóru ikki øll í samgonguni, ið ynsktu at kommunurnar lögdu saman, og var málið tí dømt at miseydnast.

- Eg bleiv noyddur at gera hetta, tí tað var partur av samgonguskjalinum. Men eg kann bara ásanna, at tað var dømt at miseydnast áðrenn, tí eg haldi ikki politiska skipanin ynskti at gjøgnumføra nakað sum helst. Vit vóru á einari misjónsferð kring Føroyar at greiða frá, men hon eydnaðist ikki serliga væl. Tí um man ikki sjálvur trýr upp á eitt mál, so er ringt at sannføra onnur um tað, vísir hann á.

Enn eitt skifti

Aftaná at Kári P. Højgaard varð koyrdur frá sum landsstýrismaður fór hann aftur á tingi og gjørdist einasta politiska umboð hjá flokkinum. Sostatt bendi alt á, at tað fór at vera hann, ið skuldi føra flokkin til næsta valstríð, men púra óvæntað innkallaði flokkurin til tíðindafund 9. apríl 2015, har boðað bleiv frá, at Jógvan Skorheim, varamaður á tingi og borgarstjóri í Klaksvíkar

kommunu, tók við sessinum sum formaður floksins.

Heldur ikki hesaferð varð talan um nakað formansstríð, men gekk alt fyri seg í sátt og semju, leggur Kári P. Højgaard dent á.

- Eg bjóðaði Jógvan Skorheim, at um hann stillaði upp til løgtingsvali, so skuldi hann bliva formaður. Landsnevndin góðkendi tað áðrenn og hann tók av tilboðnum. Eg eri øgiliga glaður fyri, at eg kundi trekkja meg tá. Tá man byrjar at eldast er týðningarmikið, at man finnur hurðina, meðan man enn kann. So har var einki stríð um sessin, sigur Kári P. Højgaard.

Tíðin hjá Jógvan Skorheim hevur kortini verið merkt av nógvum stríði innanflops og hevur tað seinastu vikurnar ment seg til eitt opið stríð millum formannin og Suðurstreymoyar Sjálvstýrisfelag. Kári P. Højgaard ynskir ikki at gerast partur av stríðnum, men ásannar, at hann er harmur um støðuna.

- Eg havi ikki verið partur av nøkrum stríði og eri fullkomiliga uttanveltaður í øllum. Men tað pinir meg inn á sálina, at tá flokkurin er í ferð við at vaksa, so stingur okkurt stríð seg upp. Tað eri eg øgiliga keddur av. Í einum 113 ára gomlum flokki eigur man at finna út av tí, sigur hann.

Stundin var komin

Hóast tað er fyrst nú, at avgerðin um ikki at stilla upp er vorðin almenn, so bleiv hon tikin fyri fleiri mánaðum síðan.

- Eg verði 68 ár í summar, so eg føli mín tíð er komin. Men hetta er nakað, ið eg havi umhugsað leingi. Politikarar eiga at finna hurðina sjálvir og eri eg øgiliga glaður fyri, at eg ikki fall á einum vali, sigur hann.

Nú tá stundir verða til at gera ymiskt annað er ætlanin, at brúka tíðina saman við teimum, ið hann onkuntíð hevur følt, at hann hevur forsømt.

- Tá man er komin í mín aldur, og lívsdagurin er farin at halla, er lívið meira enn arbeiði og eigur man at raðfesta tað. Eg havi eina veldiga stóra familju, ið eg havi forsømt í ríkiliga mál í samband við politikkin. Nú fái eg betri tíð at vera saman við teimum og rætta eina hjálpanði hond við ymiskum, sigur nú skjótt fyrrverandi tingmaðurin.